

N/578

Db. 2.

Faint, mirrored text bleed-through from the reverse side of the page, including the name 'FRIDERICUS' and other illegible words.

1

PANEGYRICVS
SERENISSIMO POTENTISSIMOQVE PRIN-
CIPi AC DOMINO, DOMINO
FRIDERICO,
REGI BORVSSIAE,
MARCHIONI BRANDEN-
BVRGICO AC S. ROM. IMPERII ARCHI-
CAMERARIO ET ELECTORI, DVCI MAGDEBVRGI, CLI-
VIAE, IVLIACI, MONTIVM, STETINI, POMERANIAE,
CASSVBIORVM, VINEDORVM, AC IN SILESA CROSNAE,
BVRGGRAVIO NORIMBERGENSI, PRINCIPI HALBERSTADII,
MINDAE, ET CAMINI, COMITI HOHENZOLLERAE, MARCAE,
ET RAVENSBERGAE, DYNASTAE RAVENSTEINI ET TERRA-
RVM LAVENBVRGI AC BVTOVIAE,
CETERA,

*REGI AC DOMINO SVO LONGE
CLEMENTISSIMO,*

IPSO REGALIS AVSPICII ET SACRAE
VNCTIONIS DIE,

HOC EST

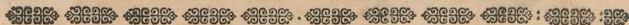
XVIII IANVARIi c15 lcccI

ACADEMIAE FRIDERICIANAE
PVBLICO NOMINE

DEVOTISSIME DEMISSISSIMEQVE
DICTVS

A

CHRISTOPHORO CELLARIO,
ELOQVENTIAE PROFESSORE.

HALAE MAGDEBVRGICAE,
LITERIS CHR. HENCKELII, ACAD. TYPOGR.

M

PANEGYRICVS
SERENISSIMO ET POTENTISSIMO
REGI BORVSSORVM
ET CETERA
DEVOTISSIME DICTVS.

Maestas Regia nobis, Auditores,
adoranda est. MAIESTAS.
o quanta lux! REGIA. quam
suavis vox! nam illa fulgore co-
ruscat, qui nostra omnia splendi-
diora reddit, omnia maiora, digniora facit:
REGIS nomen naturam indolemque benefi-
cam sonat, qualem sidera benigniora præ se fe-
runt, quæ terram lumine ac contactu fouent,
agris vbertatem præbent, quæ gignuntur
iuuant, genitis incrementum dant, vitamque
A omni-

omnium tuentur & conseruant. Quos enim maiores in cælo ignes suspicimus, minorum siderum quasi Reges esse, & tam lumen illorum augere, quam illustrare terrestria, quis negat nisi cæli terræque imperitus, & indignus vt illius luce, huius opibus, cælesti munere productis, fruatur? Hæc maiora sidera & benefica lumina Reges in terris imitantur, vt in excello loco, quasi in cælo constituti, humano generi opem ferant, & quod æquum, quod bonum est, omnibus impertiant. Cæleste itaque imitamentum & magnitudinem virtutis ad summum prouectæ audimus, quum lætissimo nuntio ex Borussia adfertur, hodie (o faustam lucem!) serenissimum potentissimumque Principem ac Dominum, Dominum FRIDERICVM, Marchionem Brandenburgicum & S. Rom. Imperii Archicamerarium ac Electorem, Patrem patriæ indulgentissimum, nostrumque mitissimum Dominum, benignis fatis & propitio cælo REGEM BORVSSORVM, dignissimo tanta Maiestate apparatu, renuntiari, summæ potestatis insignibus splendidissimis, corona, sceptro, purpura condecorari, & ea omnia diligentissime fieri, quæ maximam REGI auctoritatem, hoc est MAIESTATEM dant, & spem maioris roboris, & firmioris præsidii,

au-

auctiorisque benignitatis ac munificentiae non Boruffis modo, sed eunctis ditioni Brandenburgicae subiectis, etiam vicinis & sociis populis adferunt. Quos ergo nunc plausus, splendidissimi Auditores, in Borussia efferri putatis? quas edi voces & faustas acclamationes? quae vota fieri pro REGIS salute, pro REGNI prosperitate? quas audiri congratulationes? Non capit Borussia amplis finibus suis bona verba omnia, signa omnia laetitiae: in nostras repercussu regiones adferuntur, & heic, heic quoque laeta omnia, quae ibi proclamantur, exaudire mihi videor, quae repetita voce hanc ciuitatem, hanc Academiam, & hoc ipsum, quod complemus, auditorium videntur personare. Iustae laetandi gratulandique causae Boruffis sunt quotquot Regni felicissimi formam ac nomen accipiunt: iustae quoque Brandenburgicis cunctis regionibus, quae decus inde maius, quae praesidium validius, quae commoda largiora abundantioraque sperant & expectant: iustiores autem praeter ceteris huic nostrae sunt FRIDERICIANAE. Qua enim laetitia nunc sensus suos exprimat? quibus se plausibus attollat, ut PATRI & SERVATORI suo gratuletur, & pro salute EIVS in feros annos proroganda pietatis officium faciat?

ciat? Liberi gaudent & exultant, quum parentibus honores noui accrescunt, idque tam pietatis officio faciunt, quam spe opimioris fortunæ, qua inde sibi quoque prospiciatur.

Quod igitur religio officiorum iubet, quod subiectio multo demississima gestit, ad quod quisque obsequio suo ac munere incitatur; id hac luce, spectatissimi Auditores, deuote & alacriter prosequamur, nec ulli populo aut ciuitati concedamus, vt huius diei officio pietateque nos anteuertat, quia multæ nos maximi momenti rationes circumstant, quæ non tam adliciunt, quam premunt, vrgent, vt ceteros omnes hoc festo die si non voce, tamen mentis pia & fausta meditatione, & votorum sinceritate superemus. Glorietur incluta Regiomontanorum Academia, quod instituta sit a primo DVCE Borussiæ, ALBERTO Brandenburgico: at nostra est condita ab REGE primo ex eadem DOMO celsissima. Illa spectatrix huius diei magnificentiæ est: nos, quod oculis non potest subiici, locorum excludente distantia; animo repræsentemus, & mentis ac vocis officio agamus omnia, quæ præsentibus illi concipiunt, quæ acclamant & gratulantur. Quas partes quum mihi a magnifico PRORECTORE & omni Senatu Academico impostas videam, ad

finis

§ A

ad

ad agendas illas, quantum possum, eo promptius accedo, quo ipse potentissimo REGI, meo clementissimo DOMINO, sum deuotior tum pietatis reuerentia, tum animi subiectione ac obsequio.

Maieſtatem Regis FRIDERICI celebraturus, a diuinis vt auspiciis incipiam, res ipsa & sanctitas religionis admonet. Deum esse qui Reges mortalibus imponit, qui regna constituit, & firmat, & in tutelam humani generis conseruat; eodem veracissimo, qui hæc constituit, auctore est notissimum. Quum autem ipse se toties Regem, & cæli ac terræ Regem appellat, quid aliud quam potestatem summam, cum mirifica clementia coniunctam, significat? Id quod æternum exemplum est, ad cuius imitationem, quos Deus Reges in summo, quod mortales conscendant, fastigio locauit, componi vult & conformari, vt omnibus potestate, qua pollent, præsidio sint, & fortunis, quibus instructi, quam plurimis beneficiant. Facessant igitur, quibus exosum nomen REGIS est, quasi publicæ libertati inimicum: quum nihil per se iniquum sit, quod Deus sibi vindicat, & cum hominibus communicatum, Deum tamen auctorem habet: vt indolem magis beneficam Regum, & libertatis seruatricem, quam quid-

B

quam

quam formidandum bonis , aut publicæ rei ad-
versarium præ se ferat. Sint gentium quarum-
dam iniusti domini , sint impotentes alibi tyran-
ni; REGIS autem nomen sacrosanctum est &
venerabile , beneficentiæ non minus , quam ma-
iestatis signum , ad diuinum exemplar & ideam
conformatum , quod minime pertimescant ho-
mines , sed bonitate eius , cui impositum a Deo
est , perpetuo lætentur. Quod quum ita sit , ex
ipso nomine futurum præuidemus , vt ampliora
sint in posterum , quibus nos REX benignissi-
mus adficiet , quippe natus ad benefaciendum ,
REGIO nunc nomine , quo diuinitus orna-
tur , ad præclare merendum fit multo excitati-
or. Tam mirifice bonus in suos omnes fuit , vt
magis esse posse credibile non videretur : atta-
men nunc cumulus ad EIVS beneficentiam ac-
cedet , quia fastigium , quo stetit ille , nunc altius
& in summum rerum humanarum eleuatum
est : & splendor , quo decoratus fuit , sereniore
iam luce refulget , quam DIADEMA radiatum
& nomen REGIS augustissimum circum-
fundunt.

Exsulta ergo , o Fridericana Academia :
lætare REGIS tui augustiore habitu & for-
ma : de REGALI munificentia tibi gratulare.
PRINCEPS magnus & præpotens ELE-
CTOR

CTOR ingenti te sumtu condidit; idem iam
REX creatus te REGIO more, ampliatis
cumulatisque beneficiis, conseruabit. Quod si
non minus iucundi sunt illi dies, quibus conser-
uamur, quam quibus nascimur; non minori re-
ligione colendus est dies DIADEMATIS sumti,
quam ille prior natalitijs. nam ex hoc initium
Academia habet & per septem annos liberalem
conseruationem: ex illo habitura est, quo libe-
ralius in posterum maioreque & Regali munifi-
centia ornetur. Natalis, kalendæ Iulias, aut,
correctis factis, v idus Iulias, vtique nobis sa-
cro sanctus est, eritque in perpetuum: nec vero
minus hic, quasi natalis alter, a nobis est colen-
dus, quo, qui priori die vitam accepit, & cæli
lucem hanc adspexit, REGIS nomen & DIADE-
MA accipit, idque etiam cælestis nutu prou-
dentia. Mos fuit Romanorum Principum,
quotannis duos natales celebrare, vnum quo
nati erant & in lucem editi; alterum quo Orbis
imperium susceperunt, quem non minus ac
istum *natalem* appellauerunt, quod illo die in
clariorem lucem reipublicæ producti fuerant.
De Hadriano, Romano Imperatore, ix kalend.
Februar. nato, Aelius Spartianus in Vita refert,
tertio iduum Augusti die *Natalem Imperii*
instituisse celebrandum, quum biduo ante, hoc
B 2 est,

est, quinto iduum Augusti æque adoptionis
natalem celebrari idem iussisset. Quem er-
go IMPERII NATALEM dixit, eius diei religio-
nem C. Plinius Secundus reuelauit, quum ex
Pontica, quam regebat, prouincia ita Traiano
Imperatori scripsit: *Diem, in quem tutela gene-
ris humani felicissima successione translata est,
debita religione celebrauimus, commendantes
Diis, imperii tui auctoribus, & vota publica &
gaudia.* Et alio anno ad eundem Plinius:
*Diem, Domine, quo seruasti imperium dum su-
scipis, quanta mereris lætitia celebrauimus, præ-
cati Deos, ut te generi humano, cuius tutela &
securitas salutis tuæ innisa est, incolumem flo-
rentemque præstarent.* Etiam Traianus, re-
spondens Plinio, DIEM IMPERII SVI vocat,
eiusque publica repetitaque celebratione ma-
gnopere lætatur. Quid obstat ergo, Audito-
res summi & ornatisimi, quo minus Roma-
num morem imitemur, & hunc xviii Ianuarii,
feu xv kalendas Februarias, natalem alterum
ferenissimi clementissimique nostri REGIS
appellemus, eodemque ritu & religione,
quo adhuc coluimus natalem vitæ, hunc quo-
que REGNI primum diem celebremus?
Quod si ita est, vt nemo dubitat, & adhæc illu-
stre exemplum Romanorum probat; non sol-
lici-

licite nobis dispiciendum est , quibus cærimoniis, quoue ritu hunc festum REGNI DIEM peragamus, quia natalis vitæ, adhuc quotannis celebratus, præclaro documento est, quo & hicce ritu & qua religione a nobis sit colendus & celebrandus. Quod antequam ingrediamur, de ipso REGNO, quod hodie auspiciis factis inauguratur, præfari aliquid non erit alienum. | ∞

Borufforum illud est, antiquæ gentis, nec Romanis olim incognitæ. Cornelius Tacitus, cordatissimus auctor, qui dextero litore maris Sueuici, hoc est Codani sinus, adluantur, AESTIOS appellat, Germanicæ originis gentem, quamuis vltra Germaniæ limitem, qui Vistula amnis erat, in Sarmatarum solo positam. Ex succini prouentu, quem Aestiis suis dat Tacitus, ita est ad comprobandum facile, in Borussia illos litore antiquitus sedem habuisse, vt dubitare de eo non liceat. Magno enim consensu auctores veteres confirmant, illud glesii siue succini nusquam copiosius inueniri, quam in litoribus, quæ vltra Vistulam in finibus sunt Sarmatarum. Idem Cornelius huic Aestiorum genti Sueuorum ritus & habitum contribuit; at linguam similiorem Britannicæ. Laudat quoque colendi agri sollertiam maiorem, quam pro indole Germanorum, vt ab Rheno adue-

C

nisse

1159

nisse videantur , quod eandem industriam in
Vbiis , Rheni accolis , C. Cæsar antea laudauerat : id quod etiam ad linguam , quam Tacitus notauit , aliquanto propius accedit. Alii ex Scandinauia , magna illa septemtrionis peninsula , quam vaginam gentium Iornandes dixit , egressos Aestios , tamquam Gothicam gentem , & litora illa occupasse referunt. Neutris fidem pro certo , vt solet in obscura antiquitate , habemus : industriam potius , quam laudat Tacitus , miramur , quæ prima causa est felicitatis. Idem Iornandes , siue Iordanes , Rauennensis episcopus , & ipse Gothus origine , PACATVM HOMINVM GENVS hos Aestios non sine singulari laude dixit. Pacis studium virtutis fertilitatem probat , quæ largius in otio , quam inter arma & pugnas , prouenit. Indolem quoque discendis litteris idoneam , vtrumque Aestiorum studium ostendit , quæ postea clarissime eluxit , quum fatalis barbariei squalor , beatioris sæculi exortu , absterfus in Europa , & litterarum studia etiam in iis gentibus , quæ numquam illa habuerant , de nouo instituta propagataque felici auspicio fuerunt. Longo tempore has oras dictos populos tenuisse , idem Iornandes & Aurelius Casiodorus auctores sunt , qua tempestate ad Theodericum , Gothorum in Italia Regem

gem, legatos, quos Rex benigne exceperit, misisse memorantur. Quod vero solemne illis temporibus fuit, ut migrationibus & coloniis commiscerentur gentes, his Aestiis & alios accessisse, & cum illis coaluisse tandem, non est quod dubitemus, quum, in urbibus praesertim, coloniarum, ex Germania interiore deductarum, abunde vestigia, nec illa obscura, apparent. Tum liberam & sui iuris fuisse gentem, ad fidem pronam & probabile videtur: quo statu & eo tempore fuisse intelligimus, quum S. Mariae Equites Teutonici, ex Palaestina eiekti, Borussia occuparunt, ut reliquias Deorum cultus, in agris pasim adhuc superstites, Christianorum sacris in locum subrogatis, exstinguerent atque delerent. Bene res Equitibus successit, qui regionem longo tractu temporum possederunt, antequam bello a Poloniae Rege infestarentur, quod varia fortuna gestum, tandem ita sacros milites concussit, omni auxilio destitutos, ut Magister illorum ALBERTVS Brandenburgicus, FRIDERICI Franconici, qui frater IOANNIS Electoris fuit, filius, cum Rege pacisceretur, eique parte, quam armis subegerat, relicta, maiorem sibi & posteris suis, sub Ducatus forma, qui Polonicae clientelae esset, exuta simul tam Ordinis quam

Pontificia religione , conseruaret. Qui quod doctissimus Princeps erat , vt litterarum studia in maius vna & melius proferret, in Regio Borufforum Monte Academiam , quæ adhuc est florentissima , constituit. Ab huius filio ALBERTO FRIDERICO Boruffia hereditario iure ad serenissimi REGIS nostri Proauum IOANNEM SIGISMVNDVM peruenit, sed nondum ad formam Regni appa- rata , quam demum nostri REGIS Pater FRIDERICVS WILHELMVS , magnus ille virtute ac felicitate Princeps , soluto nexu clientelæ, consentiente Rege & Republica Polonorum , tamquam victoriæ præmium adqui- fuit. Sic via ad Regnum patefacta erat , nec- dum vero Regni nomen & insignia admiffa, quæ in hoc tempus , quo amior Genti Brandenburgicæ Fortuna , compositis bellis quæ Europam adfixerant, reseruauit. Pacato autem Christianorum orbe , felicissimus FILIVS SVCCESOR , DOMINVS noster cle- mentissimus, quod dudum Domus incluta me- ruerat , & ad quod magnus Parens aperuerat accessum , propitiis fati & cælo bene fauente suscepit, hodie in Regio Monte REX BO- RVSSORVM, quod felicissime vertat , au- gustis ritibus & fulgentissimis cærimoniis crea- tus. Plau.

Plaudite nunc Auditores : festo die bona
verba dicite , grates persoluite immortalī Deo,
qui Brandenburgicam DOMVM , abhinc nona-
ginta & retro annis magnam quidem , non au-
tem pro magnitudine meritorum ; tam amplis
auxit prouinciis , & tot victoriis , & tantis feli-
citatibus ornauit , & in summum rerum verti-
cem euexit , vt auspiciis diuinis nunc REGIAM
dignitatem ac fastigium obtineat & tueatur.
Et olim hanc eminentem gloriam Fortuna fau-
trix in MAIORIBVS prolusit. Quum me-
diocribus adhuc finibus res Brandenburgicæ
continerentur ; tamen hæc celsa Gens PRIN-
CIPES habuit , quibus Regna quoque pro-
pter virtutis magnitudinem ab exteris offer-
rentur : quemadmodum FRIDERICO II.
gloriosæ memoriæ Electori , & Polonicum &
Boiohemum oblata in annalibus memorantur ,
quæ ipse vero propter graues causas tempo-
rum , quæ admodum turbulenta erant , magnò
animo recusauit. Faustum ergo semper huic
Genti nomen FRIDERICORVM fuit ,
quia FRIDERICVS Primus Electoralem
dignitatem in hanc Domum intulit : FRIDE-
RICVS Secundus dignus Regnis habitus ,
quæ ei quoque offerebantur : Tertius FRI-
DERICVS & dignissimus Regno habitus , &
compos etiam nunc Regni Borussici factus est.

D

Re-

Reputate cum animis vestris, quam ingens munus diuinæ bonitatis sit, hanc inclutam Domum tantis auctibus vno sæculo amplificatam, & intantum elatam fastigium esse, vt altius at- tolli nequeat. Sine exemplo hæc felicitas est, ab auorum memoria, & amplius, ad nostram vsque ætatem. Atteri nonnumquam illustres familias, & fortuna, quam habuerant, excidere videmus: quæ vero tantis successibus exaltata fuerit, & ad summum sine offensa fortunæ tam breui tempore adducta, nec vidimus vllam, ne- que aliquot sæculorum memoria ex annalibus obseruamus. Cum nascentibus creditum felicitatem oriri; quæ vero neque seruatur, neque tam cito augetur, nisi magnis sit sustentata vir- tutibus. Frequenti consensu sapientes tradi- derunt, Heroum virtutem a Deo esse, & fru- ctum virtutis felicitatem: sine quo auctore & duce nec esse tanta illa, neque seruari possit diu- tius. Nec vero preces nihil ac publica vota ad- ferunt. Bono Principi bene omnes precantur, pro salute eius vota faciunt, quibus benigne Deus adnuit, nec preces infructuosas esse finit. Quod si cæli munus bonus Princeps est, vti om- nino est; cælo etiam imputemus, quod felici- cissimi nostri FRIDERICI virtute, beni- gnitate ac sapientia tam constanter adhuc frui

li
pos etiam nunc Regni Borussiae
Rc

licuerit. Quæ natalitiis diebus voto publico precabamur, vt salutem PRINCIPIS Deus, vt securitatem reipublicæ, vt temporum felicitatem successione æquabili conseruet; ea audiit Deus, & dedit quæ precabamur, immo maiora dedit quam precati sumus, aut quisquam optare ausus fuit. Nihil imminutum fuit: omnia maiora, nitidiora, quam fuerant, videmus: nec non in diēs maioris spes incrementi & nouæ prosperitatis adfulget.

O ergo nimium dilecte Deo tuo REX FRIDERICE! nascentem TE ad opem humani generis bona & amica sidera iuuerunt. Dei hoc opus est, qui mentem piam, indolem erectam, animum sapientem cum Regiis fortunis tribuit, vnde felicitatis & omnium successuum exordium manauit. Amplexus es litterarum studia: hinc progressus felicitatis est Principum, quia litteræ fundamenta virtutum sunt, dum præcepta viuendi bene, & feliciter imperandi suppeditant: & quæ præcipiunt, exemplis maximis illustrant, quibus docetur fieri posse quæ præcipiuntur. Discitur ibi sub illustribus magistris, quorum exempla litterarum monumentis commendantur, Regum videlicet, magnorum Principum, & Ducum bello ac victoriis clarissimorum. Quæ si ætate

tenera in consuetudinem venerunt, deinceps
omnia officia vitæ, omnes melioris fortunæ
euentus, & imperandi prudentia, & ipsa, quæ
diuersissima videntur, militiæ & castrorum mu-
nia, conualescunt. Hinc est, REX, incredi-
bilis TVA, quam Orbis miratur, sapientia, cuius
semina Deus TIBI indidit, quæ litterarum stu-
diis suscitata ad tantam, quam habes, maturita-
tem succreuerunt. Hinc pulcherrimi fructus
ad rempublicam feruntur, & vt perpetuo fe-
rantur & in posteros propagentur, non solum
MAIORVM, sed TVIS maxime curis est effe-
ctum, qui tot vbique immenso sumtu alis &
conseruas litterarum seminaria, nec contentus
illis, quæ acceperas, nouum in hac vrbe condi-
disti, TVAM FRIDERICIANAM, quam tam
impense amas, & tantis ornas beneficiis, vt vel
sola documentum sapientiæ TVÆ terrarum
orbi quam illustrissimum maximumque præ-
stet. Sapientia magistra omnes aliæ in TE vir-
tutes ad summum sunt perductæ, & quod sum-
marum præmium est, ad felicitatis perpetuita-
tem. Hinc gloria TVA in immensum creuit,
& excrescit in dies latior, vt nec finibus aliis,
quam cæli, possit terminari. Huius nunc æ-
que, vt omnium virtutum, amplissimos fructus
capis, REGIS ornamenta & insignia, quæ in-
gen-

gentium meritorum TE iampridem præmia
exspectarunt. Dignus etenim hac gloria eras,
vt auri & gemmarum fulgor sacratum verticem
TVVM claro orbe complecteretur, & hinc inde
radios emicantes designaret, quibus sapientia
TVA, cuius hi signum sunt, longe lateque per
sæculorum memoriam dispergetur. Vulgo
creditur, minus valida arma esse vbi litterarum
studia plus solito floreant & crescant, quasi
his animus emolliatur, vt robur inditum ac for-
titudinem amittat. Secus se res habet, Audi-
tores. Eualescit animus cultura litterarum,
quia hæ gignunt sapientiam, prudentiam alunt,
consilia expediunt, nec minus bello quam pacè
res gerendas regunt, & ad felices euentus per-
ducunt. Monitis suis profunt, exemplis præ-
claris incitant, & fortunæ casibus, quos notaue-
re, cautiores alios efficiunt. Romani, Græci
documento sunt, quorum felicitatem litteræ an-
arma plus adiuuerint, ita dubium plerisque sa-
pientum est, vt tamen, si quod sentiant profe-
rendum sit, litteris plus omnino tribuant. Sed
quid antiquis exemplis vtimur ad probandum
de quo certatur? Vbi iam litteræ quam maxi-
me coluntur, in Brandenburgicis putate regio-
nibus; ibi quam plurima victoriarum moni-
menta sunt, quæ nemo dubitat ILLIVS sapien-
-12123

E tix

tiæ tribuenda esse, cuius auspiciis geruntur bella: quo secus fieri non potest, quin litterarum quoque studia, quæ gignunt & nutriunt sapientiam, in laudum bellicarum societatem veniant.

Sed ad obsequium nostrum, illustres & amplissimi Auditores, reuertamur, vt faciamus quidquid diei huius religio nos admonet. Gaudia Plinius, & vota publica, & Traianum Diis suis commendatum memorabat. Gaudium vos omnes ore, vultuque & gestibus præferre video, cuius si vniquam iusta causa fuit, nunc certe omnium est iustissima. Ecquando nobis tanta lux & vniuersis Brandenburgicis exorta est? quando tantus nos splendor circumfulsit, vt post innumeras felicitates, quas a clementissimo PRINCIPE ELECTORE habuimus, nunc nouum decus accedat, nouus adfugeat splendor, qui REGIAM clementiam, REGIAM tutelam & præsidium, & liberalitatem REGIAM pollicetur. Quis non exultet gaudio, quum hæc videt, quum audit, quum cogitat? At quid de sensibus nostris in gaudium effusis, quod omnibus manifestum est, iam loquor? ipsæ inanimæ res & sensuum expertes lætari mihi videntur, & hi parietes, nostris Musis a munifico ELECTORE dedica-

dicati, quasi gestiunt congratulari, & ab RE-
GE suo ornamentum REGIVM & decus
nouum atque maius exspectare. Video alios
apparatus huius diei magnificentia dignos,
qui gaudium, quod nos publicum capit, non
sinent leuiter pertransire, aut intra mentem cu-
iusque ac conscientiam contineri, sed plausu ae-
rem feriente, sonitu ad cælum concrepante læ-
titiã vere publicam extollent, & extra mœ-
nia longissime celerrimeque proferent: vt
quod in Heluuii Pertinacis & Septimii Seueri,
Principum Romanorum, nummis est, nostrum
quoque facere & parietibus inscribere possi-
mus, LAETITIAE TEMPORVM. Quæ quod
sub sæculi auspiciũ obtingunt, fausto omine
& aliam inscriptionem, FELICITATI SÆCV-
LI, memoriæ nostræ repræsentant, quæ vt ve-
re sæcularis fiat felicitas, votis, precibus a Deo
precamur, & quæ spes certa innisaque bonita-
ti diuinæ est, etiam impetrabimus. Non enim
ita lætandum est, summi Auditores, vt non ani-
mum ad fontem lætitiæ, qui Deus est, aduertamus.
Is votis in publica lætitiã colatur, tam
exfoluendis veteribus, quam nouis pro futuro
tempore concipiendis. Exfoluuntur vetera,
quum ipsum, quod precati sumus, vel maius il-
lo, consequuti, Deo, auctori bonorum, gratias

agimus, & vt pergat benefacere, maiori pietate
sollicitamus. Dixi supra, quantum cum sem-
per, tum maxime a sæculo benignissimus Deus
excellæ DOMINI Brandenburgicæ contulerit,
quæ quod cuncta eximia, quod maxima & in-
comparabilia sunt, vtique admonemur iis, vt
grato animo & pia æstimatione tam ingentia
Dei munera consideremus, quorum fructu vis
innumerabilis hominum, etiam infimorum, sub
tam iusto & tranquillo indulgentissimi PRIN-
CIPIS imperio adhuc lætatur: quæ in maius
nunc, accedente REGIA sublimitate, tam-
quam bonorum cumulo, quæ Deus dedit, ex-
tolluntur. De futuro autem vota gemina fa-
ciamus, sed arcte inter se connexa, & pro salu-
te REGIS ac ELECTORIS clementis-
simi, & pro Regni ac Prouinciarum incolumi-
tate. Omnes promptos paratosque video, vt
bene precentur REGI suo, vt salutem EIVS
æterno Numini commendent, vt felicitatem
publicam ab eodem petant, & sacris laudum se
religionibus obstringant, quas Deo, votorum
compotes facti, circumactis annis, reddituri
sint. Romanorum nummis multis inscriptum
in laurea videmus, VOTIS DECENNALIBUS:
quippe decem annorum spatio imperium Prin-
cipum diuidebant, & decennii felicitate potiti,
vota

vota soluebant decennalia; vna pro alteris decem annis, vicennalia nuncupantes: & annis, viginti exactis, tricennalia signauerunt. Maior nostra pietas est, Auditores, quam vt vovendo, bene precando intra decem annorum gradus singulos consistat; sed quod in votis summum est, saltu quasi vult contingere ac adsequi, & vnis votis impetrare omnia. Itaque decennalia vota pro salute REGIS ita facimus, vt vicennalia simul, & tricennalia, & si quæ ultra sunt, comprehendamus, nec non interea annorum singulorum rationem habeamus.

Vide ergo, REX sacratissime, vide DOMINE multo clementissime, quanto studio, quanta pietate saluti TVÆ intenti simus. Audi bona verba, & lætare: audi pias voces, faustas acclamationes pro salute TVA, pro felicitate TVA, pro incolumitate TVORVM omnium in cælum certatim emissas, quæ efficiant necesse est quod volunt; & impetrent quod optant, quia robur diuinum inest precibus, quas tanta vis hominum in tam pia & iusta causa fundit. Nec enim quisquam in Regno TVO est, in cunctis TVIS, quam late patent, Prouinciis, quin idem nunc sentiat, idem loquatur, idemque a Deo pro salute TVA conceptis formulis preceatur. Omnes alta voce clamamus, omnes ex

F. animo

animo precamur: Seruet TE Deus, REX felicissime, annos Deus TVOS augeat, consilia, actus fortunet, successum pace, bello exoptatum det. Seruet TE Deus, vt plurimos serues, omnibus benefacias, & quod proprium nostrarum precum est, litterarum studia, sicut facis, benignissime semper foueas & conserues, quo vberiores fructus ad rempublicam ferantur, & quod consequens est, sacrum NOMEN TVVM, vt mereris REX, consecretur aeternitati. Seruet quoque Deus serenissimam CONIVGEM, augustam REGINAM, & ipsam multo clementissimam DOMINAM nostram, vt REGIA illius indole ac suauitate perpetuo lateris. Seruet Deus & IVENTVTIS PRINCIPEM, Regni & Electoratus Heredem, DOMINVM itidem nostrum clementissimum, RECTOREM FRIDERICIANAE TVAE MAGNIFICENTISSIMVM, vt per ipsum aliquando & posteris felices sint, sicut TVO, REX, imperio salui nos praesentes sumus. Deus quae precamur audiat, & donis in TE suis & in TVIS omnibus adiciat perpetuitatem.

Nf 818.

S

4.

W

PANEGYRICVS
SERENISSIMO POTENTISSIMOQVE PRIN-
CIPi AC DOMINO, DOMINO
FRIDERICO,
REGI BORVSSIAE,
MARCHIONI BRANDEN-
BVRGICO AC S. ROM. IMPERII ARCHI-
CAMERARIO ET ELECTORI, DVCI MAGDEBVRGI, GLI-
VIAE, IVLIACI, MONTIVM, STETINI, POMERANIAE,
CASSVBIORVM, VINEDORVM, AC IN SILESIA CROSNAE,
BVRGGRAVIO NORIMBERGENSI, PRINCIPI HALBERSTADII,
MINDAE, ET CAMINI, COMITI HOHENZOLLERAE, MARCAE,
ET RAVENSBURGAE, DYNASTAE RAVENSTEINI ET TERRA-
RVM LAVENBVRGI AC BVTOVIAE,
CETERA,

*REGI AC DOMINO SVO LONGE
CLEMENTISSIMO,*

IPSO REGALIS AVSPICII ET SACRAE
VNCTIONIS DIE,

HOC EST

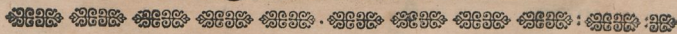
XVIII IANVARIi c^{lo} l^{ccc}

ACADEMIAE FRIDERICIANAE
PVBLICO NOMINE

DEVOTISSIME DEMISSISSIMEQVE
DICTVS

A

CHRISTOPHORO CELLARIO,
ELOQVENTIAE PROFESSORE.

HALAE MAGDEBVRGICAE,
LITERIS CHR. HENCKELII, ACAD. TYPOGR.

M

